

ORĘDOWNIK POWIATOWY

POWIATU CHOJNICKIEGO

Nr. 48

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

129. Rozporządzenie ministra Opieki Społecznej z dnia 18 września 1935 r. o przepisach sanitarnych dla zakładów fryzjerskich i golarskich (Dz. U. R. P. Nr. 78 poz. 483) z dnia 26 października 1935 r.	187
130. Przedruk rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 listopada 1935 r. (Dz. U. Nr. 86 poz. 535), o zezwolenie na polowanie na łanie i cieleta jelenia i daniela, oraz na sorny - kozy i kośleta w województwach poznańskim i pomorskim.	188
131. Przedruk rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 listopada 1935 r. (Dz. U. Nr. 86 poz. 536), o ochronie niektórych zwierząt łownych.	189
132. Przedruk obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 7 czerwca 1935 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o opłatach stemplowych (Ciąg dalszy od Art. 152 do Art. 154)	189

DZIAŁ URZĘDOWY

129

Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej

z dnia 18 września 1935 r.

o przepisach sanitarnych dla zakładów fryzjerskich i golarskich (Dz. U. R. P. Nr. 78 poz. 483) z dnia 26 października 1935 r.

Na podstawie art. 11 ust. 1 p. e. (ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 198) zarządzam, co następuje:

§ 1 1) Zakłady fryzjerskie i golarskie mogą być urządzone tylko w pomieszczeniach dobrze oświetlonych i dostatecznie czyszczonych. Stosunek powierzchni okien do powierzchni podłogi nie może być mniejszy niż 1 : 8.

2) O ile zakład posiada pracownię perukarską, pracownia ta powinna znajdować się w oddzielnym pomieszczeniu.

3) Zakłady fryzjerskie i golarskie nie mogą być połączone z mieszkaniami, ani służyć do celów mieszkalnych, w szczególności do spania.

§ 2. 1) Zakłady fryzjerskie i golarskie powinny być stale utrzymywane w czystości i porządku, oraz należycie przewietrzane. Zmłotki wło-

sów należy niezwłocznie usuwać do specjalnych śmietniczek.

2) Ściany pomieszczeń powinny być malowane na kolor jasny a do wysokości co najmniej 2 m. mieć powierzchnię gładką, łatwo zmywalną. Podłogi powinny być gładkie i bez szczelin, z materiału nieprzepuszczalnego.

§ 3. Zakłady fryzjerskie i golarskie powinny być zaopatrzone w dostateczną ilość wody, odpowiadającej przepisom rozporządzenia Ministrów Opieki Społecznej i Spraw Wewnętrznych z dnia 27 sierpnia 1933 r. o wodzie do picia i potrzeb gospodarczych (Dz. U. R. P. Nr. 79 poz. 562).

§ 4. Sprzęty w zakładach fryzjerskich i golarskich powinny mieć powierzchnię gładką. Sprzęty wyścielane powinny być całkowicie materiałem niewchłaniającym kurzu.

Umieszczanie w zakładach tych portjer i dywanów jest niedopuszczalne.

§ 5. W zakładach fryzjerskich i golarskich powinny znajdować się:

- umywalnia z wodą bieżącą,
- przrząd do wyjaławiania lub odkażania narzędzi,
- dostateczny zapas czystej bielizny, w tem co najmniej 3 zmiany fartuchów, lub kurtek dla personelu, oraz oddzielne schowki na czystą i brudną bieliznę,
- kosze do śmieci i spluwaczki z wodą,
- wycieraczki do obuwia,

f) umieszczony na widocznym miejscu egzemplarz rozporządzenia niniejszego, oraz napisy: „Nie pluć na podłogę“, „Nie wolno wprowadzać psów“, „Uprasza się o wycieranie obuwia“.

§ 1. (1) Narzędzia i przybory fryzjerskie i golarskie należy przed użyciem ich do obsłużenia klienta dokładnie oczyścić z tłuszczu i brudu, oraz wyjałowić lub odkazić. Na żądanie klienta należy to uczynić w jego obecności. Usuwanie włosów z klienta, narzędzi i przyborów przez zdmuchiwanie jest wzbronione.

2) Narzędzia metalowe wyjaławia się przez ogrzewanie w specjalnych sterylizatorach fryzjerskich lub przez wygotowanie w 2 proc. roztworze sody, bądź odkazi przez zanurzenie na 10 minut w 70 alkoholu, lub 5 proc. wodnym roztworze karbolu, formaliny, lub lizolu. Inne narzędzia i przybory odkazi się 5 proc. roztworem formaliny. Twarz klienta wolno wyłuszczać z pomocą czystej serwetki.

3) Wzbronione jest używanie przez pracowników zakładów już raz użytych wacików do pudrowania, oraz trzymanie przez nich narzędzi i przyborów fryzjerskich w kieszeniach. Używanie puszek do pudrowania jest wzbronione. Wata powinna być przechowywana w zamkniętych naczyniach szklanych lub metalowych.

§ 1. Przy obsłudze klienta wolno używać wyłącznie bielizny czystej. Używanie w tym celu bielizny już raz użytej przed jej wypraniem w gorącej wodzie z mydłem jest wzbronione.

§ 8. 1) Pracownicy zakładów fryzjerskich i golarskich powinni być w czasie zajęć stale ubrani w czyste fartuchy, lub kurtki szczelnie zapięte na rękach i szyi, oraz mieć krótko obcięte paznokcie. Przed obsłużeniem klienta powinni myć dokładnie ręce.

2) Ubrania pracowników powinny być przechowywane w oddzielnej szafie.

§ 9. W zakładach fryzjerskich i golarskich wolno zatrudniać tylko te osoby, które przedłożą świadectwo lekarza urzędowego, stwierdzające, że nie są one dotknięte jedną z chorób, wymienionych w art. 2 pkt. 1—28 ustawy z dnia 21 lutego 35 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu, ani chorobą weneryczną, albo zaraźliwą, lub odrażającą chorobą skórą. Aktualność świadectwa powinna być stwierdzona przez lekarza urzędowego przynajmniej co 6 miesięcy.

§ 10. Jeżeli klient jest dotknięty widoczną chorobą skórą, może być obsłużony w zakładzie wyłącznie pod warunkiem użycia przy tem jego własnej bielizny, narzędzi i przyborów.

§ 11. Miejsca skaleczone przy goleniu, lub stryżeniu należy niezwłocznie zmyć spirytusem i przypalić azotanem srebra (lapisem) lub zajodnować.

§ 12. Włosy przeznaczone do wyrobów perukarskich należy przed przeróbką wyjałowić przez gotowanie w ciągu pół godziny w wodzie z szarym mydłem i sodą, przyczem na 20 litrów wody przypaść powinien 1 kg. szarego mydła i 1 kg. sody. Po wygotowaniu włosów należy je jeszcze wymyć w ciepłej wodzie z mydłem.

§ 13. 1) Każdy z zakładów, wymienionych w § 1 ust. 1, przed otwarciem powinien być poddany szczegółowemu oględzinom sanitarnym dla stwierdzenia, czy odpowiada przepisom rozporządzenia niniejszego.

2) Nadzór nad zakładami, wymienionymi w § 1, należy do powiatowych władz administracji ogólnej.

3) Jeżeli zakład nie jest dostosowany do wymagań rozporządzenia niniejszego, władza nadzorcza może zarządzać usunięciem usterek i braków w terminie przez nią określonym, a po bezskutecznym upływie tego terminu — zakład zamknąć; żądań tych jednych stawiać nie należy, jeżeli powyższe usterki i braki ze względu na szczególne warunki zakładu nie mają większego znaczenia, a usunięcie ich byłoby połączone z niestosunkowo wielkimi trudnościami, lub kosztami. Jeżeli usterki i braki mogą przyczynić się do zachorowań na jedną z chorób, wymienionych w art. 2 pkt. 1 — 28 ustawy z dnia 21 lutego 35 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27 Poz. 198) władza nadzorcza może zakład niezwłocznie zamknąć do czasu psunięcia tych usterek i braków.

§ 14. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia ponoszą odpowiedzialność w myśl art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 35 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. nr. 27 poz. 198).

§ 15. 1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

2) Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 6 marca 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o przepisach sanitarnych dla zakładów fryzjerskich i golarskich (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 337).

Minister Opieki Społecznej:

(—) Jerzy Paciorewski.

Powyższe podaje do wiadomości, zainteresowania i ścisłego przestrzegania.

Chojnice, dnia 10 grudnia 1935 r.
Nr. Z 11-1/35

Starosta Powiatowy

w. z. (—) A. Czerni

Wicestarosta.

130

Przedruk rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 20 listopada 1935 r. (Dz. U. Nr. 86 poz. 535)
o zezwolenie na polowanie na łanie i cielęta jelenia i daniela, oraz na sarny-kozy i kozłeta w województwach poznańskim i pomorskim.

Na podstawie art. 51 ust. 1 pkt. e) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. Nr. 110 poz. 934) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11

lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 622) zarządza co następuje:

§ 1 Na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego zezwala się polować:

na łanie i cielęta jelenia w okresie od 1 grudnia do 28 lutego,

na łanie i cielęta daniela w okresie od 1 grudnia do 28 lutego,

oraz na sarny - kozy i kozłeta w okresie od 1 stycznia do 15 marca.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1935 r. i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1936 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski.

Powyższe podaję do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Chojnice, dnia 10 grudnia 1935 r.
Nr. A. G. 1/2.

Starosta Powiatowy

w. z. (—) A. Czerni

Wicestarosta.

131

Przedruk Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

z dnia 20 listopada 1935 r. (Dz. U. Nr. 86 poz. 536),
o ochronie niektórych zwierząt łownych.

Na podstawie art. 51 ust. 1 pkt. a), b) i c) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. Nr. 110 poz. 934) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 622) zarządza co następuje:

§ 1. Czas ochronny, ustalony w art. 49 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim, rozszerza się tak, że obejmuje on:

dla danieli — rogaczy okres od 1 grudnia do 15 października,

dla sarn-kozłów w województwach poznańskim i pomorskim okres od 1 października do 31 maja i od 16 lipca do 15 sierpnia, w Województwach: krakowskim, lwowskim, stanisławowskim i tarnopolskim okres od 1 lutego do 31 maja, w województwach zaś pozostałych okres od 1 lutego do 15 maja,

dla zajęcy szaraków w województwach poznańskim i pomorskim okres od 1 stycznia do 15 października, w województwach: wileńskim, nowogródzkim i poleskim okres od 1 lutego do 31 października, w województwach zaś pozostałych okres od 1 lutego do 15 października,

dla bażantów — kogutów okres od 1 marca do 15 października,

dla dzikich kaczorów okres od 1 czerwca do 15 lipca,

dla dzikich kaczek (samiec i młodych), oraz innego ptactwa wodnego i błotnego, okres od 1 stycznia do 15 lipca,

dla puławy w województwie wileńskim, okres od 1 marca do 15 września, w województwach zaś pozostałych, okres od 1 lutego do 31 października.

§ 2. Zabrania się całkowicie polowania na łosie-byki, drobie i dropie-kamionki (strepety).

§ 3 Wprowadza się czas ochrony dla: dzików od 1 marca do 30 czerwca, niedźwiedzi od 16 stycznia do 15 grudnia, rysi od 1 marca do 31 grudnia, żbików od 1 lutego do 30 września, kun leśnych (tumaków) od 1 marca do 30 września, norek od 1 lutego do 31 grudnia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1936 r. i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1938 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 12 listopada 1934 r. o wprowadzeniu czasu ochronnego, dla niektórych zwierząt łownych (Dz. U. R. P. Nr. 104 poz. 930).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych

J. Poniatowski

Powyższe podaję do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Chojnice, dnia 12 grudnia 1935 r.
Nr. A. G. 1/2

Starosta Powiatowy

w. z. (—) A. Czerni

Wicestarosta.

132

Przedruk obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 7. VI. 1935 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o opłatach stemplowych.

(Ciąg dalszy).

Art. 152.

Podaniu, podlegającemu opłacie, jeżeli jej wcale nie uiszczono lub uiszczono niedostatecznie, urząd nadaje bieg właściwy dopiero po uiszczeniu należnej opłaty. Urząd wzywa petenta, względnie jednego z petentów, do uiszczenia kwoty, której brakuje. Przeciw temu wezwaniu niema środka odwoławczego.

Urząd ma jednak załatwić podobnie mimo nieuiszczenia lub niedostatecznego uiszczenia opłaty:

- a) jeżeli za niezwłocznym załatwieniem przemawiają względy publiczne lub wzgląd na poważny interes petenta.
- b) jeżeli wniesienie podania stanowi czynność, dla której jest ustanowiony termin prekluzyjny;
- c) jeżeli podanie wniosła osoba, zamieszkała zagranicą, bez pośrednictwa konsula tu polskiego.

W przypadkach, przewidzianych w punktach a), b), urząd wzywa petenta, względnie jednego z petentów, aby w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia wezwania uiszczył opłatę, stemplową wraz z kosztami doręczenia; w razie bezskutecznego upływu tego terminu urząd zarządza przymusowe ściąganie kwot, wymienio-

nych w wezwaniu wraz z kosztami egzekucyjnymi; sposób ściągnięcia określi rozporządzenie.

W przypadku, przewidzianym w punkcie c), urząd przesyła odpowiedź na podanie właściwemu konsulatu polskiemu, który ją doręcza petentowi za uprzednim pobraniem opłaty konsularnej.

Art. 153.

Opłata, nienależnie od podania uiszczona, zostanie zwrócona na wniosek petenta, złożony — nie później niż w ciągu miesiąca od dnia uiszczenia — temu urzędowi, do którego wniesiono podanie, względnie temu, od którego otrzymano wezwanie do uiszczenia opłaty (art. 152).

Urząd przesyła wniosek wraz ze swą opinią tej izbie skarbowej, w której okręgu ma siedzibę, celem wydania decyzji co do zwrotu opłaty. Zwrot opłat, nienależnie uiszczonych od podań, skierowanych do Ministerstwa Skarbu, zarządza to Ministerstwo.

Rozdział trzynasty pierwszy.

Świadcstwa.

Art. 154.

Świadcstwa, wydawane przez urzędy państwowe, nie wyłączając notariuszów, podlegają zasadniczo opłacie w wysokości 5 zł.

Świadcstwa szkolne, dowody osobiste, zawierające zezwolenie na wyjazd zagranicę, protesty weksli, czeków i innych dokumentów, sporządzone przez urzędy pocztowe, jako też świadectwa, wydawane w postępowaniach, wymienionych w art. 141, nie podlegają opłatom stemplowym, przewidzianym w ustawie niniejszej.

Poza przypadkami, przewidzianymi w ustępie poprzednim za wydanie świadectwa przez urząd państwowy nie ma być pobrana żadna opłata, nieprzewidziana w niniejszej ustawie, w szczególności też tytułem zwrotu kosztów papieru lub druku; postanowienie to nie dotyczy kosztów ogłoszeń.

Z postanowień części pierwszej ustawy niniejszej stosuje się do opłat od świadectw — poza przypadkami, wymienionymi w art. 161 — jedynie art. 18, 33, 38, 39, 50 i 51.

Art. 155.

Wyciągi i inne świadectwa z akt stanu cywilnego (z ksiąg metrykalnych) podlegają od każdego zaświadczonego faktu urodzin, zaślubin lub śmierci:

- a) opłacie w wysokości 3 zł, jeżeli są wydawane poza obszarem, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki, o ile koszty utrzymania urzędu stanu cywilnego ponosi Państwo;
- b) opłacie w wysokości 1 zł. w innych przypadkach.

Wolne są od opłaty — pod warunkiem wzajemności — wyciągi i inne świadectwa z akt stanu cywilnego, dotyczące się wymienionych w art. 88 osób urzędowych, wchodzących w skład przed-

stawicielstw dyplomatycznych i konsularnych oraz członków ich rodzin.

Art. 156.

Opłatom wyższym ponad zasadniczą (art. 154) podlegają:

opłata wynosi

- 1) akt nadania obywatelstwa polskiego 50 zł
- 2) akt zezwolenia na zmianę nazwiska 200 zł

Władza, nadająca obywatelstwo lub zezwalająca na zmianę nazwiska, może zwolnić petenta od opłaty całkowicie lub częściowo ze względu na jego stan majątkowy lub ze względów natury publicznej.

- 3) zezwolenie na nabycie nieruchomości przez obcokrajowca 1% od minimalnej sumy nabycia (art. 3 ustawy z dnia 24 marca 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 178), nie więcej jednak jak 500 zł.

4) zatwierdzenie statutu spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej albo zmian w statucie, jak również zezwolenie spółce zagranicznej na działalność w Państwie Polskim lub na powiększenie kapitału

100 zł

5) zezwolenie na stałe prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego, wymagającego koncesji

40 zł

Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu może obniżyć opłatę dla niektórych kategorii przedsiębiorstw do 3 zł.

6) zezwolenie na przedłużenie godzin wstępu do lokalu publicznego (restauracji i t. p.) ponad czas, przewidziany w przepisach policyjnych, udzielone na czas dłuższy niż trzy doby

50 zł

7) akt nadania górniczego

25 zł

8) karty łowieckie, wydane na okres dłuższy niż 14 dni

10 zł

Wolne są od opłaty karty łowieckie, wydawane funkcjonariuszom zarządów lasów państwowych oraz straży łowieckiej prywatnej zatwierdzonej i zaprzysiężonej przez władzę państwową

9) zezwolenia na urządzenie wystaw i targów gospodarczych

10 zł

(Ciąg dalszy w następnych numerach)

Adres redakcji i administracji „Orędownika Powiatowego powiatu chojnickiego”: Wydział Powiatowy Chojnicki, Chojnice, tel. 99.
Prenumerata: za rok 8,— zł, za kwartał 2,— zł. Cena niniejszego numeru 15 groszy.

Oczionkami drukarni „Dziennika Pomorskiego”, Chojnice

Cena ogłoszeń: wiersz jednolamowy gr. 50